

Hyvä tonttu

Monissa luonnon paikoissa tai ihmisen tekemissä rakennuksissa on niin vahva henki, että sen vaistoa helposti. Se ei ole pelkkä tunnelma, vaan koko ihmisen täyttävä voima. Vanhoissa taloissa ja rauhaa rakastavien ihmisten kodeissa on usein hyvä, viihtyisä henki. Siellä asuu hyvä tonttu.

Mitä koskemattomampi on luonto ja mitä vähemmän aistihäirintää on vaikuttamassa, sitä selkeämmin voimme tuntea luonnon hengen ja henget. On helppo havaita kuinka lajistoltaan köyhä talousmetsä on myös "hengestä köyhä".

Kun ensimmäistä kertaa lähestyin Isojärven kansallispuistoa ja nousin autosta jaloittelemaan, tunsin kuinka jylhästä metsästä luonnonhenget lähestulkoon paineaallon tavoin vyöryivät kohti ja ryntäsivät tervehtimään. Voima oli niin suuri, että oli täysi työ pysytellä pystyssä. Olen kokenut vahvat luonnonhenget myös esimerkiksi Viron Hiidenmaalla ja pikkusaarilla, kuten Abruken lehdossa ja Vahasen katajakatedraaleissa.

Pelkkä idylli ei kuitenkaan ole sama asia kuin luonnonhenget, sillä oma energeettinen olemus on myös karussa ja tyhjässä maisemassa.

* * *

Luonnonenergiat eivät ole yhdenmukaisella asteikolla todennettavissa, vaan ne ilmenevät suhteessa omaan energeettiseen olemukseemme; ne ovat kokijan ja luonnon henkien funktio. Näin ollen voimakkuusasteikko on erilainen eri tutkijoille. Siis, tässäkin sydän on paras todistaja – ja se, mikä riittää itselle, on riittävä.

On harhaanjohtavaa puhua elävistä ja tietoisista henkiolennoista energioina. Energia on fyysikaalinen käsite ja tuo mieleen lähinnä sähkövaraukset. Luonnonhenkien olemus on hyvin samantapainen kuin meidän oma syvempi puoleemme. Myös luonnonhenkien joukossa on sekä yksilöitä että massasieluja. On vahvoja, suorastaan päällekkäviä tyyppisiä ja on arempia, herkkiä ja hiljaisia olentoja. Luonnonhenkien olemassaolo ei ole sidottu aineelliseen ruumiiseen kuten meidän. Jokaisella kasvilla ja kivelläkin on oma henkiolemuksensa – kaikella, sillä kaikkeen Suuri Henki elää ja ilmentää itseään kaikessa. Mitään ei ole sen ulkopuolella.

* * *

Sauna on ollut suomalaisille aina niin henkisen kuin ruumiillisenkin puhdistumisen paikka. Savusaunan tummassa kohdussa, hoitavan koivuvihdan tuoksussa on mietitty elämän kulku. Sairaudet on parannettu saunassa, uudet sukupolvet synnytetty ja vainajat puhdistettu viimeiselle matkalle. Jos niin tärkeässä paikassa ei ole omaa viisasta henkeänsä, niin missä sitten? Vanhoissa aitoissa ja riihissä on helppo kokea ajattomuuden tuntua, kun nykyhetki menettää merkityksensä.

Vanhoja rakennuksia pitää suojella kuin silmäterää! Ne ovat vielä tekniikan kuolettavan konekäden kosketuksesta vapaita. Niiden luonnonmukaisissa materiaaleissa on mukana Henki. Ne ovat tärkeitä väyliä näkyvän ja näkymättömän välillä, kuin henkireikiä. Tontut eivät mielellään asetu teräsbetoni-lasivilla-muovi-sähköverkko -ilmapiiiriin. Mutta vanhoissa taloissa voimme aistia vuosisataisen hengen. Vielä.

Heikki Juutilainen

ULTRA 12/2004